

Kennel Sparkfield -en historie om succes..

Tekst: Mogens Petersen
Spørgsmål: Pernille Lillevang

Det begyndte for 40 år siden, da vi fik vores første hund, en Golden Retriever. Dejlig hund på mange måder, ville også arbejde nogenlunde tilfredsstillende. Jeg brugte den til jagt, og blev af den vej interesseret i markprøve sporten.

For 39 år siden, den 17. Marts 1973, blev den brugsprøvet, og samme år i september, blev hun 1. Vinder i vinderklasse på B prøve.

I efteråret 1974 traf jeg skytte Kretzschmer på en A-prøve på Venø. Han mente jeg var for god til den der uldbunke, som han kaldte min Golden -hvis du holder med den der, så vil jeg forære dig en labrador hvalp, sagde han og jeg fik min første labrador Fantacia året efter, fra Jan.

Fantia var efter datidens bedste brugslinier med BR.CH. Anlottehaves Kongolo som far og Anlottehaves Camelita som mor.

Finde vildt det kunne hun, men være rolig på post og fri ved fod, det var ikke hendes stærke side. Fanta var ret selvstændig og engang på en A prøve på Pandebjerg, var hun væk i over en halv time og kom tilbage indsmurt i blod! Hun var gul og hun havde vist nok taget et stykke råvildt! Hun vandt dog Unghunde Mesterskabet i 1977, og en del A og B prøver, og blev Brugschampion.

BRCH Fantacia

Sparkfield prefixet – hvordan blev det dette navn og hvornår startede I ?

I 1976 fik en lille flok brugshunde interesserede mennesker den ide, at tage til Storbritannien for at se hvad der rørte sig der, indenfor markprøve labradors. Egon Chr. Christensen, Jørgen Lycik, Jan Kretzschmer og undertegnede Mogens P. drog af sted i min gamle Saab 95, Esbjerg - Harwich og videre til Skotland. Noget af en køretur i den gamle Saab, men vi nåede frem til det Britiske Championship på Rosie Priery, nær Perth i tide, og fik et par dage med hundearbejde af meget høj kvalitet.

Vi var helt vilde! Der var de hunde, vi havde drømt om i vores vildeste drømme. (Vi drømte jo ikke om piger!) og vi fik skabt de første kontakter. I de efterfølgende år kom de første importere hjem til Danmark og disse kom til at påvirke både avlen og markprøverne positivt. Vi havde sat noget i gang! Under en af turene til England i 1979, stødte jeg på navnet Sparkfield, som blev vort kennel navn, efterfølgende har det vist sig, at der er en Pointer kennel i England, med samme prefix.

I har ejet og opdrættet nogle af de mest succes rige danske markprøve hunde. I har en særlig evne til at udtænke de rigtig avlskombinationer og importerer de rigtige hunde, hvad er det I kan ? Hvad er det I prioriterer, og vægter ?

Det er svært at sige hvad vi kan, men vi har altid haft en rigtig god fornemmelse for avlskombinationer og været vældig inspireret af engelske hundevenner og i de tidlige år da vi var grønne, havde vi også gode samtaler om avl med Anita Christensen, Anlottehave / Kali Kama Labradors, som ved en masse om avl og opdræt.

I al sin enkelthed, har vi altid prioriteret brugs-egenskaber og sundhed højest. Vi har ikke set det som en fejl at en Labrador ser godt ud, blot har vi ikke sat det øverst. Et studie i forældrenes stambøger, kan ofte give et fingerpeg om hvad egenskaber der ligger i hvalpen / hunden. I den forbindelse er avlsmetoderne der anvendes, heller ikke uden betydning. Det avlsarbejde der ligger til grund for Labradoren i Danmark og i udlandet, bygger på nogle forskellige principper, der hver for sig tilgodeser enten brugsegen-

skaber eller eksteriør, og i enkelte tilfælde begge dele. En Labrador skal besidde en mængde egenskaber for at være god, og personligt foretrækker jeg fart og stil, kombineret med gode vildt findende egenskaber. Foruden dette, skal hunden være intelligent, villig til samarbejde, rolig når det forlanges og i høj grad være dres-serbar, hvilket naturligvis hænger sammen med hundens intelligens / temperament. Stilen skal være præget af fart, aktivitet, fremdrift, gå på mod, selvtillid, koncentration og smidighed.

Har I haft indflydelse på udviklingen af markprøverne gennem tiden ?

Ja det tror jeg bestemt. Ikke kun os personligt, men også de andre med samme brændende interesse. Vi var en kreds af glødende markprøve entusiaster, der virkelig gik til den, og vi var som sagt stærkt inspireret af de Britiske trænings- og prøve metoder. Således var vi de første til at lave working tests og walk up prøver efter Britisk mønster. På en working test her hos os I 1981, havde vi besøg af en journalist fra det daværende Jagt & Fiskeri og da han så hundene arbejde, sagde han spontant; **"Det er jo Labradorens Formel 1."** Efterfølgende kaldte han artiklen, Labradorens Formel 1. Deraf navnet!

Vi var så optagede af disse hunde og deres egenskaber, at vi så os nødsaget til at lave en ny klub AMK, Apportørernes Markprøve Klub, for at pleje og udvikle vores lidenskab. Der var ikke de rigtige muligheder i klubben, vi havde engelsk syge. Dette var ikke velset i DRK og DKK og vi initiativtagere blev ekskluderet i tre år fra DRK og DKK, men det var prisen værd, for prøv at se på kvaliteten af de bedste hunde i dag. Vi fik med andre ord sat noget i gang, omkring Labradorens brugsegenskaber.

Var det hyggeligere i gamle dage end som I ser klubben i dag ?

Ja specielt i de sidste år, inden klubben blev delt. Vi brughundefolk kendte hinanden og vi fik passende med forfriskninger og træning mellem prøverne, for at styrke det sociale område. Behovet for at snakke hund var stort og det hænger naturligvis sammen med, at vi fik vores drømme og ideer opfyldt. Masser af walk up prøver efter britisk mønster, og ofte med britiske dommere.

Engelske tophandlere og trænere kom til Danmark for at lære fra sig. De tider kommer nok ikke igen, alene af den grund, at der ikke er nok der brænder for det nu. Vi brændte så meget for det, at vi kunne køre på tværs af landet -fra Varde til Nykøbing Falster og retur samme dag -alene for at træne hund og det var før der var motorvej og bro over Storebælt.!

Hvorfor blev du i DKK/DRK, da klubben blev splittet, du var jo tæt på og venner med mange af de som forlod klubben den gang og DJR har vel egentligt det prøvesystem som du og mange andre ønsker, hvad er det så der alligevel holder dig i DRK regi ?

Alice og jeg var ude i store overvejelser om at skifte klub, for jeg havde meget stor sympati for den måde tingene skulle gøres på i den nye klub, det var jo i stor udstrækning det samme som vi ville i Apportørernes Markprøveklub, AMK, i sin tid, -og ja, mange af vennerne gik over. Prøver efter Engelsk mønster, skulle være prøvesystemet og regelsættet omkring bedømmelse og afvikling også som i England og den var jeg i og for sig med på.

Vi valgte at blive i DRK / DKK alene af den grund at vi frygtede vores levebrød ville blive truet. Vi havde lige startet eget foderfirma og havde rigtig mange kunder og god opbakning fra DRK's medlemmer. De var fundamentet, og vi var bange for de ville svigte os, hvis vi forlod klubben til fordel for den nye. Det viste sig også, at de af vores kunder der gik over i den nye klub, forlod os i vrede over, at vi med vores holdninger ikke fulgte med, men vi beholdt fundamentet. Så der var politik i det, kan man sige.

Hvornår oplevede i at succesen for Kennel Sparkfield startede ?

Jeg tror den startede sidst i 70'erne. Vi var heldige med nogle gode avls kombinationer på engelske import. bl.a. havde vi tæven fra Tony Parnell, Blackharn Brett (Topa) og fra Philip White, hanhunden Swinbrook Boss. Her lavede vi linie avl på den berømte han FTCH Swinbrook Tan. Denne kombination gav flere jagt & brugs champions, bla. BRCH Sparkfield Joey ejet og ført af Jørgen Hoffmeister, BRCH Sparkfield Joker ejet og ført af Lars Nejland og BRCH Sparkfield Joyce ejet og ført af en selv. Ud over dem skal

også nævnes DKBRCH Sparkfield Lobo ejet og ført af Carsten Andersen en kanon god hund der gerne ville fremad. Leo Jensens DKBRCH Sparkfield Bonnie kommer ligeledes til min hukommelse som en kanon god og charmerende tæve. I samme forbindelse skal DKJCH Sparkfield Diggi og så nævnes han var ført og ejet af en selv og var en moderlivs import fra Irland. Diggi blev DKJCH på en enkelt sæson i 2002.

Linie avl er vejen frem, forudsat at det man dobler på ikke er fejl, men sunde gode egenskaber. Udavl en gang imellem, og tilbage på linjen igen. Men vi var også heldige med tiden vi var i, da flere rigtig gode hundefolk ønskede hvalpe fra os.

Sparkfield Tobias

En stjerne blev født, vidste I med det samme at han var helt særlig ?

Tobias var en moderlivs import, tæven hed Glenlock Snipe, og hannen var FTCH Tibe Tosh og vi måtte simpelthen beholde den hvalp, da han valgte os!

Vi så tidligt at han var noget særligt, og da han var ca. 2 år i 1990, blev vi inviteret på working test i USA, World Retriever Festival blev det kaldt, og han blev nummer fem. Ikke dårligt af så ung en hund og året efter i 1991 vandt han Eliteprøven -han var virkelig en speciel hund!

DKJCH EV1991 Sparkfield Tobias
Foto: Børge Kjær

Hvornår blev han vist første gang på markprøve, og hvordan gik debut'en ?

De første prøver jeg stillede ham på var åben klasse B. Det gik ganske forfærdeligt, han ville ikke arbejde og var meget trykket af situationen, da han var en ret blød hund. Jeg spekulerede som en gal på hvad der kunne være galt, han gik jo fremragende i træningen. Jeg kom frem til, at det var fordi han ikke brød sig om brugt terræn, som ofte var overpisset af de foregående hunde. Denne konklusion blev draget, da jeg endelig på en prøve i Silkeborg var start nummer 2 i åben klasse og således ikke kom i brugt terræn. Han gik en rigtig fin prøve, og fik sin 1. præmie. Han blev dog aldrig en god B prøve hund, da han havde frosset optøet vildt, og han refuserede ofte dette vildt. Han var en udpræget A prøve hund, der vandt mange certifikater og Eliteprøven i 1991.

Som avlshund har Tobias sat sit præg på labradorene i vores tid, hvilke afkom er I særligt stolte af ?

Vi er stort set stolte af dem alle, ingen nævnt ingen glemt. Men man ved også at når man opdrætter, kommer der også nogen man gerne ville være foruden. Sådan er det at være opdrætter, man kommer til at lave fejl, mod sine intentioner.

Jeg ved at han var en helt særlig hund, en hund som I elskede at have i hælene dagen lang, fortæl os nogle historier fra hverdagen med Tobias.

Det jeg husker bedst var da han vandt Eliteprøven i 1991 på Vennerslund. Den sidste fugl der blev skudt, var en vinge skudt stærk hane. Den faldt ude på højre side af kæden, og jeg sendte Tobias, der ramte foden af hanen og straks tog foden op. Vi kunne se ham i glimt, hvordan han arbejdede med at udrede færtten, og han bragte den efter opfølgning flere hundrede meter ude. I sandhed en apportering jeg husker.

Tobias blev en gammel dreng på næsten 13 år og i den sidste tid kunne han hverken høre eller se. Når han blev væk på gåturene, satte han sig bare ned og blev siddende til han blev hentet.

Engelske importere er jo nærmest jeres speciale – hvad er det I kigger efter når I ønsker at bringe en ny hund hjem ?

Vi kikker stamtavler, og har / havde et godt kendskab til hundene! Jeg har set et hav af Britiske Championships og openstakes i England, og derved lært mange hunde at kende, samt deres ejere. Men naturligvis kikker vi også på hundens temperament, der er alt afgørende. En lang række ting er jo knyttet til hundens temperament.

Hvilke af jeres importere syntes I har præget avlen mest i DK ?

Ingen tvivl om det; det må være Sparkfield Tobias, men også Swinbrook Boss og Blackharn Brett og Muckross Flame, m.fl. prægede avlen stærkt.

Nutiden; 2 importør og 2 x Elitevinder + 2 x DKJCH

Pocklea Bracken Berry Elitevinder og DKJCH, en hund du var meget glad for, fortæl lidt om ham, meriter og afkom?

Jeg fik fingrene i Berry via en ven i England, der vidste han gik ved en spaniel mand, som ikke fik ham gjort helt færdig. Han manglede kun polish!

Berry var en hund i særklasse, en ON/OFF hund, klog som bare f..... og ekspert i løbende anskudt vildt. Han brugte ikke unødige kræfter, netop fordi han var en ON/OFF hund.

og på et tidspunkt tager han færtten op. Kokken var løbet under et hegn og væk langs kanten af et strandhegn. Jeg ser Berry i et splitsekund, da han forsvinder langs hegnet. Tiden går i stå, han var væk meget meget længe, men pludselig klapper den engelske dommer John Greeves, der har placeret sig så han kunne se hvad der foregik og jeg var klar over Berry kom med kokken og kunne drage lettelsens suk. John Greeves kom op til mig og sagde "bring that dog to England and compete"

Det var i sandhed en spektakulær apportering, den bedste jeg nogensinde har set. Konkurrenterne blev blege og skytten på Gavnø,

DKJCH EV2006
Pocklea Bracken Berry
Foto: Marlene Birkebæk

På en international A prøve på Gavnø Slot, i 2005, havde han en helt fantastisk apportering. Der var walk up på begge sider af et levende hegn skytterne gik 30-40 meter foran kæden, med hunde og dommere. Lige ved enden af hegnet bliver en fasankok vinge skudt, og den falder 70-80 meter ned af en bakke, foran kæden. Jeg fik besked på at sende Berry, men kokken var forsvundet fra nedfaldsstedet, da Berry i fuld fart når frem. Han arbejder hårdt for at lokalisere færtten af fuglen,

Claus Hansen, ringede efterfølgende til mig og fortalte kokken var løbet 430 meter, han havde målt det op. Desværre blev smukke Berry ikke brugt så meget i avlen, på trods af hans gode vildt findende egenskaber. Han var ikke pæn nok efter de flestes mening! Berry døde af en knyt-næve stor knude i lungerne, knap 10 år gammel.

"Jeg syntes han dog var smuk, især når han kom med den sidste fugl, de andre ikke kunne finde."

Ffynongain Gunner en stærk hund som allerede har mange fine afkom i DK, hvad er historien bag ham?

Taff fik jeg da han var ca. 2 år gammel, han gik ved en bekendt i UK, der troede han kunne leve af hundene, da det viste sig ikke at være tilfældet ville han derfor sælge alle de hunde han havde i kennelen. Alice og jeg var på forretnings rejse i England og kom i nærheden af Phil, så vi trillede ind for at se hvad han havde. Der var frit valg på alle hylder incl. en dejlig gul tæve, Berry var far til. Den blev senere købt af den i Danmark kendte, Irske Dog Guru der senere gjorde hende til FTCH.

Vi faldt for Taff, en utrolig stærk og hårdt arbejdende 2 årig gul hanhund. "A powerhouse of a dog" som Phil sagde. Taff manglede kun lige finpudsningen for at være klar. På tilbage vejen kørte vi ind for at se ham igen, og aftale det fornødne.

Han blev senere hentet hjem af Jacob Frank, der også nåede at have ham med på jagt i England. Jacob var mindst ligeså begejstret som mig.

Taff har den evne ligesom Berry havde, at når jeg liner ham op til en apportering, kikker han op på mig som om han siger "bare rolig far, jeg ved hvor den fugl er" og meget ofte har han ret. Taff er blandt de 3 bedste hunde jeg har haft, og han vandt Eliteprøven i 2010.

Dine seneste hanner har præget avlen i DK positivt både sundhedsmæssigt og brugsmæssigt, ikke en let kombination at forene, når man henter en import. Hvordan finder du disse fine hunde rundt i England?

Gode forbindelser efter næsten 40 år i hundeverden, og omhu.

Kennel Sparkfield, har præget avlen af labrador gennem en lang årrække, det er blevet til 15 brugs / jagtchampions af eget opdræt, fortæl os lidt om højdepunkterne?

Det er svært at fortælle om højdepunkter, der har jo været mange. Men når det gik ens opdræt godt, var man jo stolt. Engang på Fiskbæk på en B prøve var alle fire vinderplacerede hunde fra Kennel Sparkfield. Vi var glade og stolte, men jeg kan forsikre dig om, at glæden ikke blev delt af alle!

DKJCH EV2010 Ffynongain Gunner
Guns choice Eliteprøven 2010 dag 1
Foto: Iben Pytlich

Mogens du er jo en erfaren hundefører i markprøve verden, vil du fortælle lidt om personlige højde punkter, og om udviklingen på godt og ondt i markprøve verden ?

Der har været utrolig mange højde punkter, at vinde Eliteprøven er stort, og så hele 3 gange, med 3 forskellige hunde, det opnår ikke ret mange. Stort var det også at vinde Unghundemesterskabet med Fanta og i 1994 blev jeg individuel vinder af en International working test i Tyskland, og nummer to med holdet, med tæven Muckross Flame.

Skuffelser har der naturligvis også været mange af undervejs, sådan er markprøve sporten på godt og ondt, men noget af det værste har været, når A-prøve dommerne ikke magtede opgaven. Når de laver helt elementære fejl, kan det være svært at drive sig frem og komme igen. En af de sidste A-prøver jeg var på, blev jeg 4. vinder, på trods af at jeg klokkeklart havde eyewiped den senere 3. vinder! -han troede selv han var ude. Den senere 1. vinder, blev eyewiped af dommerne i anden sidste så! Hvor svært kan det være?

Det er ikke godt når noget sådant eller lignende sker. Drev prøverne som vi har flest af i DRK, giver stor risiko for at ikke den bedste hund vinder! Det mener jeg virkelig efter 40 år i markprøve sporten. Walk up prøverne er langt at foretrække med kompetente dommere. Her løser tingene ofte sig selv, og det er mere overskueligt. Alle kan se hvad der sker.

Vi skulle arbejde hårdere på at få denne prøveform i DRK. En anden klub her i landet har 12-15 walk up prøver om året, ligesom det er briternes foretrukne prøveform og man skal naturligvis oversætte det britiske regelsæt.

Hvilke kvaliteter og faldgruber bør vi sikre/styre udenom i de kommende år ?

For at sikre kvaliteten af jagt og markprøve hunde, bør man indse at der skal avles efter de kvaliteter jeg har nævnt tidligere.

Naturlige vildt findende egenskaber og dresserbarhed / temperament, skal have meget stor prioritet.

Vi skal arbejde på at give plads i klubben til, at de der vil avle smukke udstillings hunde, skal

have lov til det, uden der forlanges præmiering el. lign. i modsat disciplin og de der vil avle jagt / markprøve hunde, skal have plads til det, uden der forlanges noget i modsat disciplin.

Det handler jo bare om gensidig respekt, og at avle med ansvar. Ingen er interesseret i at lave dårlige hunde, hverken brugsmæssigt eller eksteriør mæssig.

På markprøve fronten syntes jeg man skal revurdere prøverne. Mit forslag er at afskaffe B-prøver som vi kender dem i dag, da B-prøver og meget af træningen til B-prøver, arbejder stik imod det vi ønsker af en god jagt / og A-prøvehund. I stedet for bør man have flere working tests, hvor man tænker jagt ind i hver eneste apportering. I det hele taget skal man lade sig inspirere af Briterne i langt højere grad end nu, de har jo over 100 års erfaring med avl, træning og prøver. Der ligger masser af gratis viden og venter! Det handler om at få så mange, som muligt fra UK, til at komme over og træne og dømmte. Det giver inspiration så det batter, forudsat man er åben og positivt indstillet. Altså, er jeg er tilhænger af, at man gør præcis som i UK.

Du har annonceret du stopper med at gå på prøve, hvorfor det?

Jeg har nu været i markprøve sporten i 40 år, og har svært ved at finde gnisten og motivationen. Jeg er simpelthen blevet mæt. Jeg har haft min tid.

Jeg har dog beholdt en lille sort hvalp, så hvis det viser sig at den bliver god om et par år, så måske? -jeg lader en dør stå på klem, man ved jo aldrig.....

DKJCH EV2010 Ffynongain Gunner
Foto: Pernille Lillevang